

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1. การคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ไก่พื้นเมืองลักษณะที่ดี จำนวน 3 สายพันธุ์ที่คัดเลือกจากปี พ.ศ. 2562 เพื่อทดสอบสมรรถภาพการผลิตและคัดเลือกเป็นพ่อแม่พันธุ์

1) สายพันธุ์ที่คัดเลือกจากปี พ.ศ. 2561- พ.ศ. 2563

จากการสำรวจและคัดเลือกพื้นที่ในการดำเนินการศึกษาลักษณะไก่พื้นเมือง จากชุมชนบนพื้นที่สูงในพื้นที่ดำเนินการของศูนย์และสถานีต่างๆ จำนวน 10 พื้นที่ (งบประมาณ พ.ศ. 2561) ซึ่งได้รวบรวมและศึกษาลักษณะสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองได้ 10 สายพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่รวบรวมและศึกษาลักษณะสายพันธุ์จากชุมชนบนพื้นที่สูง	
ลำดับที่	สายพันธุ์ไก่พื้นเมือง
1	สายพันธุ์จากบ้านดง จ.แม่ฮ่องสอน
2	สาย อ.ลี จ.ลำพูน
3	สายบ้านห้วยน้ำกั้น อ.เวียงป่าเป้า จ. เชียงราย
4	สาย อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
5	สายบ้านหาดส้มป่อย อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่
6	สายบ้านปางแดงใน อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
7	สายดอยอินทนนท์ จ.เชียงใหม่
8	สายบ้านยั้งเมิน อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่
9	สาย จ.แม่ฮ่องสอน
10	สายบ้านแม่สาบ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่

ทำการเก็บรวบรวมไก่พ่อแม่พันธุ์จำนวน 10 ตัว แม่พันธุ์ 50 ตัว ซึ่งมาจากสายพันธุ์ในแต่ละพื้นที่อย่างละ 6 ตัว อัตราส่วนพ่อแม่พันธุ์ 1 ตัวต่อแม่พันธุ์ 5 ตัว พบว่าอายุไก่เมื่อเริ่มผสมพันธุ์ได้มีอายุตั้งแต่ 5 เดือนขึ้นไป เพศผู้มีน้ำหนักระหว่าง 1.0-1.5 กก. เพศเมีย มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.8-1.2 กก. ลักษณะขนมีสีน้ำตาลแดง เหลือง ดำน้ำตาล ดำ คอมีสีน้ำตาลแดง เหลือง ปีกมีสีเหลือง ดำน้ำตาล และหาง มีสีดำ น้ำตาล เขียว ลักษณะหงอนแบบจักร ตุ่มหูสีแดงและสีขาว สีแข้งมีสีเทา และสีดำ ความสูง (วัดจากพื้นผ่านดวงตาถึงปลายหงอน) เฉลี่ยตัวผู้เท่ากับ 35.6 เซนติเมตร ตัวเมียเท่ากับ 27.7 เซนติเมตร

จากนั้นในปี พ.ศ. 2562 ทำการคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่มีสมรรถภาพที่ดี 5 สายพันธุ์ จากการรวบรวมสายพันธุ์ไก่ในปี พ.ศ. 2561 ทำการทดสอบในพื้นที่ 3 ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล ร่วมกับเกษตรกร ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่คัดเลือกที่มีสมรรถภาพที่ดีได้ 5 สายพันธุ์

ลำดับที่	สายพันธุ์ไก่พื้นเมือง
1	สายห้วยน้ำกิน อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย
2	สายจอมทอง จ.เชียงใหม่
3	สายลี จ.ลำพูน
4	สายปางแดงใน อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
5	สายแม่ฮ่องสอน

และในปี พ.ศ. 2563 คัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่มีสมรรถภาพที่ดีได้ 3 สายพันธุ์ จากการคัดเลือกในปี 2562 จำนวน 5 สายพันธุ์ ทำการทดสอบในพื้นที่ 3 พื้นที่ร่วมกับเกษตรกร ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่คัดเลือกที่มีสมรรถภาพที่ดีได้ 3 สายพันธุ์

ลำดับที่	สายพันธุ์ไก่พื้นเมือง
1	สายห้วยน้ำกิน อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย
2	สายลี จ.ลำพูน
3	สายแม่ฮ่องสอน

2) สมรรถภาพการผลิตไข่พ่อแม่พันธุ์

การศึกษาสมรรถภาพการผลิตของไก่พ่อแม่พันธุ์ พบว่าอายุเมื่อเริ่มผสมพันธุ์ที่อายุ 20 สัปดาห์ น้ำหนักที่ให้ไข่ฟองแรกเพศเมียเฉลี่ย 0.7 กก. โดยมีน้ำหนักไข่ฟองแรกเฉลี่ยเท่ากับ 38.33 กรัม อัตราการฟักออก 70.07 เปอร์เซ็นต์

จากการคัดเลือกสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่มีลักษณะดีและมีสมรรถภาพการผลิตที่ดีในการศึกษา ปี พ.ศ. 2563 โดยคัดเลือกไก่พื้นเมืองที่มีสมรรถภาพที่ดี 3 สายพันธุ์ ใช้พ่อแม่พันธุ์ 2 ตัวต่อแม่พันธุ์ 10 ตัว ทดสอบเลี้ยงสายพันธุ์ละ 1 คอก ดำเนินการเลี้ยงและฟักไข่จากฝูงพ่อแม่พันธุ์ดังกล่าว พบว่า

1. จำนวนไข่ทั้งหมด 913 ฟอง โดยสายที่ 3 มีปริมาณไข่มากที่สุดเท่ากับ 320 ฟอง รองลงมาคือสายที่ 1 และสายที่ 2 มีปริมาณไข่ออกมา คือ 306 และ 287 ฟอง ตามลำดับ
2. เปอร์เซ็นต์ไข่มีเชื้อเฉลี่ย อยู่ที่ 85.20% โดยสายที่ 3 มีเปอร์เซ็นต์ไข่มีเชื้อมากที่สุด เท่ากับ 93.12 % รองลงมาคือสาย 1 สายที่ 2 มีเปอร์เซ็นต์ไข่มีเชื้อเท่ากับ 87.58 และ 74.91% ตามลำดับ

3. เปอร์เซ็นต์การฟักออกของไข่มีเชื้อ พบว่า พ่อแม่พันธุ์สายที่ 3 มีเปอร์เซ็นต์การฟักออกของไข่มีเชื้อเท่ากับ 79.26 % รองลงมาคือสายที่ 1 สายที่ 2 มีเปอร์เซ็นต์การฟักออกของไข่มีเชื้อเท่ากับ คือ 65.78 และ 65.19 % ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงสมรรถภาพการผลิตของพ่อแม่พันธุ์ไก่พื้นเมือง 5 สาย

รายการ	สาย 1	สาย 2	สาย 3	เฉลี่ย
อายุที่เริ่มไข่ฟองแรก (สัปดาห์)	20	20	20	20
น้ำหนักไข่ฟองแรก (กรัม)	38	35	42	38.33
ไข่เข้าฟัก (ฟอง)	306	287	320	913
จำนวนไข่มีเชื้อ (ฟอง)	268	215	298	781
ไข่มีเชื้อ (%)	87.58	74.91	93.12	85.20
ไข่ตายโคม	40	34	52	42
คงเหลือเข้าตู้เกิด (ฟอง)	228	181	246	655
ลูกไก่เกิด (ตัว)	150	118	195	463
การฟักออกของไข่มีเชื้อ (%)	65.78	65.19	79.26	70.07

ข้อมูลช่วง ม.ค. 2563-ต.ค. 2563

สายที่ 1 = สายห้วยน้ำกิน สายที่ 2 = สายลี สายที่ 3 = สายแม่ฮ่องสอน

4.2. การทดสอบการเลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวน 3 สายพันธุ์ ร่วมกับเกษตรกรบนพื้นที่สูง 3 พื้นที่

ทดสอบเลี้ยงไก่พื้นเมืองระยะขุน (อายุ 0-16 สัปดาห์) ร่วมกับเกษตรกรศูนย์พัฒนาโครงการหลวงและโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง อย่างน้อยจำนวน 5 ราย รายละ 3 สายพันธุ์ สายพันธุ์ละ 20 ตัว พบว่า สายห้วยน้ำกิน สายลี สายแม่ฮ่องสอน มีน้ำหนักตัวไก่ที่อายุ 1 เท่ากับ 280 260 และ 200 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักตัวไก่ที่อายุ 4 สัปดาห์ เท่ากับ 360 380 และ 330 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักที่อายุ 8 สัปดาห์ เท่ากับ 1010 910 และ 960 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักที่อายุ 12 สัปดาห์ เท่ากับ 1080 1060 และ 1160 กรัม ตามลำดับ และที่น้ำหนักอายุ 16 สัปดาห์ เท่ากับ 1150 1150 และ 1260 กรัม ตามลำดับ โดยมีน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นของสายห้วยน้ำกิน สายลี สายแม่ฮ่องสอน เท่ากับ 870 890 และ 1060 กรัมตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 น้ำหนักไก่พื้นเมืองช่วงอายุ 1-16 สัปดาห์

น้ำหนักตัว (กรัม)	สายห้วยน้ำ กิน	สายลี	สาย แม่ฮ่องสอน	P-value
น้ำหนักที่อายุ 1 สัปดาห์	280	260	200	>0.01
น้ำหนักที่อายุ 4 สัปดาห์	360	380	330	>0.01
น้ำหนักที่อายุ 8 สัปดาห์	1,010	910	960	>0.01
น้ำหนักที่อายุ 12 สัปดาห์	1,080	1,060	1,160	>0.01
น้ำหนักที่อายุ 16 สัปดาห์	1,150	1,150	1,260	>0.01
น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น	870	890	1,060	>0.01

ขณะที่สมรรถภาพการผลิตของไก่พื้นเมืองสายห้วยน้ำกิน สายลี สายแม่ฮ่องสอน พบว่า น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ 870 890 1,060 กรัม ตามลำดับ ปริมาณอาหารที่กิน เท่ากับ 2,250 2,200 และ 2,500 กรัมตามลำดับ อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน พบว่า สายแม่ฮ่องสอนมีค่าสูงสุด เท่ากับ 12 กรัม/ตัว/วัน รองลงมา คือ สายลีและสายห้วยน้ำกิน เท่ากับ 10 และ 9 กรัม/ตัว/วัน และพบว่าอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว สายห้วยน้ำกิน สายลี สายแม่ฮ่องสอน เท่ากับ 2.58 2.47 และ 2.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 สมรรถภาพการผลิตไก่พื้นเมืองสายห้วยน้ำกิน สายลี และสายแม่ฮ่องสอน

	สายพันธุ์ไก่			P-value
	สายห้วยน้ำกิน	สายลี	สายแม่ฮ่องสอน	
น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น (กรัม)	870	890	1,060	>0.01
ปริมาณอาหารที่กิน (กรัม)	2,250	2,200	2,500	>0.01
อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (กรัม/ตัว/วัน)	9	10	12	>0.01
อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว	2.58	2.47	2.35	>0.01

เมื่อเก็บข้อมูลลักษณะภายนอกของทั้ง 3 สายพันธุ์ พบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ลักษณะภายนอกของไก่พื้นเมืองสายพันธุ์น้ำกั้น สายสี และสายแม่ฮ่องสอน

ลักษณะ	สายพันธุ์น้ำกั้น		สายสี		สายแม่ฮ่องสอน	
	ไก่เพศผู้	ไก่เพศเมีย	ไก่เพศผู้	ไก่เพศเมีย	ไก่เพศผู้	ไก่เพศเมีย
น้ำหนักตัวเฉลี่ย (กก.)	1.22	0.69	0.98	0.70	1.5	1.05
ความสูงเฉลี่ย (ซม.)	42	25	32	26.25	40	29.5
ความยาวลำตัว (ซม.)	19	14.75	20	13	21	18.5
ความกว้างลำตัว (ซม.)	31	26.5	31	27.75	30	27.25
ความยาวปีก (ซม.)	35	30.5	31.5	29	31.5	28
ความยาวแข้ง (ซม.)	7	6	8	6	8	6
ความยาวเท้า (ซม.)	6	5	7	5	7	5
สีขน คอ ปีกและหาง	น้ำตาลแดง ดำแดง ขาว ดำ	เหลือง น้ำตาล น้ำตาล ดำน้ำตาล ดำ	แดง น้ำตาล แดง น้ำตาล ดำน้ำตาล ดำ	น้ำตาลแดง ดำน้ำตาล ดำ	แดง น้ำตาล แดง น้ำตาล ดำเขียว ดำ	น้ำตาล แดง เหลือง ดำน้ำตาล ดำ
สีหน้า แข้ง หน้	แดง เทา	แดง เทา	แดง สีเขียว	แดง เขียว เทา	แดง สีเขียว	แดง เขียว เทา
ลักษณะหงอน เหนียง ตุ่มหู	หงอนจักร แดง สีแดง	หงอนจักร แดง สีแดง	หงอนจักร แดง สีขา	หงอนจักร แดง สีขา	หงอนจักร แดง สีขา	หงอนจักร แดง สีขา

4.3 องค์ประกอบทางเคมีในเนื้อไก่

จากการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของเนื้อไก่พื้นเมืองทั้ง 3 สายพันธุ์พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยโปรตีนของสายพันธุ์สีมีค่าสูงสุดเท่ากับ 27.70 กรัม/100กรัม รองลงมาได้แก่สายพันธุ์น้ำกั้นและสายพันธุ์แม่ฮ่องสอน เท่ากับ 26.26 และ 26.06 กรัม/100กรัม ตามลำดับ ขณะที่ค่าไขมัน (Fat) ของสายพันธุ์น้ำกั้นมีค่าสูงสุด เท่ากับ 2.46 กรัม/100กรัม และรองลงมา ได้แก่สายพันธุ์แม่ฮ่องสอนและสายพันธุ์สี เท่ากับ 1.59 และ 0.78 กรัม/100กรัม ตามลำดับ ค่าพลังงาน (Energy) ของสายพันธุ์น้ำกั้น เท่ากับ 127.26 กิโลแคลอรี/100กรัม และรองลงมาได้แก่ สายพันธุ์แม่ฮ่องสอนและสายพันธุ์สี เท่ากับ 117.82 และ 118.55 กิโลแคลอรี/100กรัม ตามลำดับ โดย

สายพันธุ์ห้วยน้ำกั้นมีค่าแคลเซียมสูงสุด รองลงมาได้แก่ สายพันธุ์แม่ฮ่องสอนและสายพันธุ์ลี เท่ากับ 38.1 35.6 และ 35.1 mg/100กรัม ตามลำดับ และพบว่าสายพันธุ์ห้วยน้ำกั้นมีค่าฟอสฟอรัส (Phosphorus) สูงสุดเท่ากับ 298.6 รองลงมาได้แก่ สายพันธุ์ลีและสายพันธุ์แม่ฮ่องสอน เท่ากับ 294.5 และ 285.1 mg/100กรัม ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 องค์ประกอบทางเคมีในเนื้อไก่พื้นเมืองสายพันธุ์ห้วยน้ำกั้น สายพันธุ์ลี และสายพันธุ์แม่ฮ่องสอน

องค์ประกอบทางเคมี	สายพันธุ์แม่ฮ่องสอน	สายพันธุ์ลี	สายพันธุ์ห้วยน้ำกั้น	P-value
Protein (g/100g)	26.06	27.70	26.26	>0.01
Fat (g/100g)	1.59 ^b	0.78 ^c	2.46 ^a	<0.01
Energy (kcal/100g)	118.55	117.82	127.26	>0.01
Calcium (mg/100g)	35.6	35.1	38.1	>0.01
Phosphorus (mg/100g)	285.1	294.5	298.6	>0.01

4.4 ประเมินความพึงพอใจจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง สายพันธุ์ การจัดการ และราคาตลาด

การประเมินความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยสรุปผลการประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้ พบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจมากของค่าเฉลี่ยรวม ในด้านสมรรถภาพของสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (4.55) ซึ่งมีระดับคะแนนของการเจริญเติบโต/น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว เท่ากับ 4.40 ความแข็งแรงสุขภาพดี เท่ากับ 4.50 และมีความต้านทานโรคสูง เท่ากับ 4.75

ในด้านอาหารที่ใช้พบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจมาก (4.90) ซึ่งมีระดับคะแนนของความยาก/ง่ายในการหาอาหาร เท่ากับ 5.0 ราคาวัตถุดิบอาหาร เท่ากับ 4.80 การตอบสนองต่ออาหารที่มีในท้องถื่น เท่ากับ 4.90 เช่นเดียวกับในด้านการจัดการมีพบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจมาก (4.90) ซึ่งมีระดับคะแนนของการจัดการป้องกันโรคที่ดี เท่ากับ 4.70 ความยาก/ง่าย ในการดูแล เท่ากับ 5.00 และความยาก/ง่าย ในการหาวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยง เท่ากับ 5.00

และในด้านผลตอบแทนต่อการเลี้ยงเกษตรกรมีความพึงพอใจมาก (4.36) ซึ่งมีระดับคะแนนของราคาพันธุ์ไก่พื้นเมือง เท่ากับ 4.00 ระดับคะแนนของราคาจำหน่าย เท่ากับ 4.30 ผลตอบแทนต่อตัวเหมาะสม เท่ากับ 4.50 และความคุ้มค่าสำหรับการเลี้ยง เท่ากับ 4.65 โดยสรุปความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองอยู่ในระดับมาก (4.67) (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 แบบประเมินความพึงพอใจ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

รายละเอียด	คะแนนความพึงพอใจ*
1. สมรรถภาพของสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง	
1.1 การเจริญเติบโต/น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว	4.40
1.2 ความแข็งแรง สุขภาพดี	4.50
1.3 มีความต้านทานโรคสูง	4.75
ค่าเฉลี่ยรวมสมรรถภาพของสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง	4.55
2. อาหารที่ใช้	
2.1 ความยาก/ง่ายในการหาอาหาร	5.00
2.2 ราคาวัตถุดิบอาหาร	4.80
2.3 การตอบสนองต่ออาหารที่มีในท้องถิ่น	4.90
ค่าเฉลี่ยรวมอาหารที่ใช้	4.90
3. การจัดการ	
3.1 การจัดการป้องกันโรคที่ดี	4.70
3.2 ความยาก/ง่าย ในการดูแล	5.00
3.3 ความยาก/ง่าย ในการหาวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยง	5.00
ค่าเฉลี่ยรวมการจัดการ	4.90
4. ผลตอบแทนต่อการเลี้ยง	
4.1 ราคาพันธุ์ไก่พื้นเมือง	4.00
4.2 ราคาจำหน่าย	4.30
4.3 ผลตอบแทนต่อตัวเหมาะสม	4.50
4.4 ความคุ้มค่าสำหรับการเลี้ยง	4.65
ค่าเฉลี่ยรวมผลตอบแทนต่อการเลี้ยง	4.36
ค่าเฉลี่ยรวมความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง	4.67

*ระดับคะแนน 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

- 1) คัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่มีสมรรถภาพที่ดี 3 สายพันธุ์ จากการการศึกษาในปี 2562 จำนวน 5 สายพันธุ์ ทำการทดสอบในพื้นที่ 3 พื้นที่ร่วมกับเกษตรกร ได้แก่ 1) สายห้วยน้ำกิน อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย 2) สายลี้ จ.ลำพูน และ 3) สายแม่ฮ่องสอน
- 2) สมรรถภาพการผลิตของพ่อแม่พันธุ์ พบว่า มีจำนวนไข่ทั้งหมด 913 ฟอง โดยสายที่ 3 มีปริมาณ ไข่มากที่สุด รองลงมาคือสายที่ 1 และสายที่ 2 มีปริมาณไข่รองลงมา คือ 306 และ 287 ฟอง ตามลำดับ (เก็บข้อมูลช่วงเดือนมกราคม 2563-ตุลาคม 2563)
- 3) เปอร์เซ็นต์ไข่มีเชื้อเฉลี่ย อยู่ที่ 85.20% โดยสายที่ 3 มีเปอร์เซ็นต์ไข่มีเชื้อมากที่สุด เท่ากับ 93.12 % รองลงมาคือสายที่ 1 สายที่ 2 มีเปอร์เซ็นต์ไข่มีเชื้อรองลงมา คือ 87.58 และ 74.91% ตามลำดับ
- 4) ด้านเปอร์เซ็นต์การฟักออกของไข่มีเชื้อ พบว่า พ่อแม่พันธุ์สาย 3 มีเปอร์เซ็นต์การฟักออกของไข่มีเชื้อสูงสุดเท่ากับ 79.26 % รองลงมาคือสาย 1 สายที่ 2 มีเปอร์เซ็นต์การฟักออกของไข่มีเชื้อเท่ากับ คือ 65.78 และ 65.19 % ตามลำดับ
- 5) ทดสอบเลี้ยงไก่พื้นเมืองระยะขุน (อายุ 0-16 สัปดาห์) ร่วมกับเกษตรกรศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหรือโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง อย่างน้อยจำนวน 5 ราย รายละเอียด 3 สายพันธุ์สายพันธุ์ละ 20 ตัว พบว่า สายห้วยน้ำกิน สายลี้ สายแม่ฮ่องสอน น้ำหนักตัวไก่ที่อายุ 1 สัปดาห์ มีน้ำหนักเท่ากับ 280 260 และ 200 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักตัวไก่ที่อายุ 4 สัปดาห์ มีน้ำหนักเท่ากับ 360 380 และ 330 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักที่อายุ 8 สัปดาห์ น้ำหนักเท่ากับ 1010 910 และ 960 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักที่อายุ 12 สัปดาห์ เท่ากับ 1080 1,060 และ 1,160 กรัม ตามลำดับ และที่น้ำหนักอายุ 16 สัปดาห์ เท่ากับ 1,150 1,150 และ 1,260 กรัม ตามลำดับ โดยมีน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นของสายห้วยน้ำกิน สายลี้ สายแม่ฮ่องสอน เท่ากับ 870, 890 และ 1,060 กรัมตามลำดับ
- 6) สมรรถภาพการผลิตของไก่พื้นเมืองสายห้วยน้ำกิน สายลี้ สายแม่ฮ่องสอน พบว่า น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ 870, 890, 1060 กรัม ตามลำดับ ปริมาณอาหารที่กิน 2,250 2,200 และ 2,500 กรัมตามลำดับ อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน พบว่า สายแม่ฮ่องสอนมีค่าสูงสุด เท่ากับ 12 กรัม/ตัว/วัน รองลงมา คือ สายลี้และสายห้วยน้ำกิน เท่ากับ 10 และ 9 กรัม/ตัว /วัน และพบว่าอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว สายห้วยน้ำกิน สายลี้ สายแม่ฮ่องสอน เท่ากับ 2.58 2.47 และ 2.35 ตามลำดับ

- 7) จากการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของเนื้อไก่พื้นเมืองทั้ง 3 สายพันธุ์พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติ โดยโปรตีนของสายพันธุ์ลี้มีค่าสูงสุดเท่ากับ 27.70 กรัม/100กรัม รองลงมาได้แก่สายพันธุ์ห้วยน้ำกั้นและสายพันธุ์แม่ฮ่องสอน เท่ากับ 26.26 และ 26.06 กรัม/100กรัม ตามลำดับ ขณะที่ค่าไขมัน (Fat) ของสายพันธุ์ห้วยน้ำกั้นมีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.46 กรัม/100กรัม และรองลงมา ได้แก่สายพันธุ์แม่ฮ่องสอนและสายพันธุ์ลี้ เท่ากับ 1.59 และ 0.78 กรัม/100กรัม ตามลำดับ ค่าพลังงาน (Energy) ของสายพันธุ์ห้วยน้ำกั้น เท่ากับ 127.26 กิโลแคลอรี/100กรัม และรองลงมาได้แก่ สายพันธุ์แม่ฮ่องสอนและสายพันธุ์ลี้ เท่ากับ 117.82 และ 118.55 กิโลแคลอรี/100กรัม ตามลำดับ โดยสายพันธุ์ห้วยน้ำกั้น มีค่าแคลเซียมสูงสุด รองลงมาได้แก่ สายพันธุ์แม่ฮ่องสอนและสายพันธุ์ลี้ เท่ากับ 38.1, 35.6 และ 35.1 mg/100กรัม ตามลำดับ และพบว่าสายพันธุ์ห้วยน้ำกั้นมีค่าฟอสฟอรัส (Phosphorus) สูงสุดเท่ากับ 298.6 รองลงมาได้แก่ สายพันธุ์ลี้และสายพันธุ์แม่ฮ่องสอน เท่ากับ 294.5 และ 285.1 mg/100กรัม ตามลำดับ
- 8) การประเมินความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยสรุปผลการประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้ พบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจมากของค่าเฉลี่ยรวม ในด้านสมรรถภาพของสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (4.55) ด้านอาหารที่ใช้พบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจมาก (4.90) และในด้านผลตอบแทนต่อการเลี้ยงเกษตรกรมีความพึงพอใจมาก (4.36) โดยสรุปความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองอยู่ในระดับมาก (4.67)
- (*ระดับคะแนน 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด)